

Głos końcowy konferencji "Uczeń zdolny wyzwaniem dla współczesnej edukacji"

Warszawa 18 - 19 września 2008 roku

"Z wysłuchanych wspólnie wystąpień kierowników sekcji relacjonujących przebieg, atmosferę i wartość obrad, a także z autopsji przebiegu i treści sesji plenarnych oraz z przeżycia uczestnictwa wnioskujemy zasadnie i stanowczo: była to konferencja ze wszech miar udana.

Serdeczne Wam wszystkim za to dzięki!

Bo rzeczywiście: jest się czym pochwalić:

- opublikowano w starannym wydawnictwie 55 referatów;
- wygłoszono ich - wedle programu - więcej, bo 58, nie zawsze tożsamy z tymi poprzednimi.

Problematykę zrealizowanych wystąpień daje się ująć w następującym zestawieniu:

- referatów z zakresu teorii twórczości lub jej zastosowań jest 8;
- tych, które miały za przedmiot ogólną pedagogikę zdolności - 15;
- odnoszących się do psychologii zdolności - 10;
- poświęconych opisom metodyk pedagogiki zdolności - 12;
- relacjonujących dokonania pedagogów specjalnych lub wybranych instytucji pedagogiki specjalnej - 8;
- przynoszących treści głównie filozoficzne - 3;
- pozostałych - 2.

Z powyższego widać, że ważna dla nas dyscyplina może wykazać się sporym gronem teoretyków, badaczy i realizatorów.

A to - inicjatorów tego kierunku dokonań - wielce, wielce raduje.

Będzie przeto właściwym dołączenie do poprzednich podziękowań wyrazów uznania za sprawną, wręcz wzorową organizację konferencji.

Słowa te kieruję do ogółu naszych gospodarzy. A jeśli miałbym wskazać tych najbardziej zasłużonych, to z pewnością znaleźliby się wśród nich prof. Jan Łaszczyk, dr Małgorzata Jabłonowska, mgr Katarzyna Korbecka, a także niemała - jak widzieliśmy - grupa studentów ze specjalności Pedagogika zdolności i informatyka.

Radzi jesteśmy także z faktu liczego uczestnictwa w konferencji - spotkali się tu, w Akademii Pedagogiki Specjalnej, przedstawiciele wielu szkół wyższych i innych instytucji edukacyjnych.

Radzi jesteśmy również z uczestnictwa w konferencji gości zagranicznych. Nie było ich wielu, ich obecność jest jednak ważna, bowiem to dzięki nim - jakby za sprawą swoistej "szczypty soli" - udało się stworzyć tę wcześniej przywołaną różnorodność "strawy dla ducha".

Wymieniłem wielość stron dodatnich.

Trzeba wspomnieć i o pewnym niedosyć.

Otóż problematyka "pedagogika zdolności a komputer" jest obecna bodajże jedynie w 5 referatach.

To stanowczo za mało, jeśli zważyć na fakt wielorakich i silnych uwikłań zdolnych w świat tworzony przez przeżywaną przez nas wszystkich rewolucję informacyjną.

Być może należałoby więc profilować kolejną konferencję tak, by wiodącą okazała się problematyka "Pedagogika zdolności w społeczeństwie przyszłości".

I na koniec konstatacja: większość uczestników konferencji to kobiety.

To świetnie!

Fakt ten bowiem dobrze rokuje pedagogice zdolności jako formie społecznego ruchu na rzecz ochrony i rozwoju zasobów twórczości, twórczości indywidualnej i twórczości zbiorowej.

Jeszcze raz - serdeczne dzięki."

Andrzej Góralski